

לקריאת מפקד בית"ר, נפרדו כל
הגדודים בתרועת תל חי מן האורחים.
לאחר הקראת פקודות-סדר, ננעל
המיסדר בשירת התקוה, שהושרה על-ידי
כל אנשי המיסדר ולוותה על-ידי הקהל
הרב שעמד מסביב.

אומי בת"א, השמחים לקבל היום אורחים
כה יקרים. תלמידי ביה"ס העוברים את
הכשרתם על הים בסערות ובסכנות —
שאיפה אחת בלבם: לכבוש לעם ישראל
את הים נוסף על היבשת שעתיד להיות
מלכות ישראל. רבבות חברי בית"ר בא-
רץ ובעולם אינם מסתפקים במועט, בזה
שאחרים נותנים, הם רוצים להשיב לע-
מם את תפארתו מימי קדם ולכך אנו
מחנכים את הנוער העברי, לכן אנו
שולחים צעירים להכשרה ימית וכן אנו
שולחים להכשרות אחרות, קרבנות נפלו
ויפלו במלחמתנו זו. גם ביה"ס שלכם שי-
כל אחד מתלמידיו, את הבית"רי שטראוס-
ברג ז"ל, אולם למרות הקרבנות נמשיך
בדרכנו ובמקום אחד הנופל יצטרפו לדג-
לנו מאות ואלפים ובכוח רצוננו לבנין
ונכוונתנו לקרבנות ננצח.

קבלות פנים

טר זהו חלזון וחלזון — משמעו כזבולון
ולכן ברור למה מר אוסטר הוא יושב-
ראש. ומר ערי ז'בוטינסקי דיבר באותה
המסיבה על הדאון „יצהר" (על שם בית-
החרושת העברי השלם לשמן ולסבון)
ועל אסירי עכו. אך כולם כאחד שכחו על
המלחים. אם עוד זכרו להזכיר מי שהוא
— הרי זה את רב החובל ירמיהו הל-
פריץ — אך המלחים ואף הקצינים האח-
רים — נשארו גוש בלי שם, בלי אופי
אישי, סתם „מלחי השרה".

ונכון הדבר. וכך צריך להיות. מלחים
אלמונים הם אלה הבונים צי למולדת.
תפקידם — תפקיד ענקים, תפקיד אלם.
אולי בזאת הרגישו כל המברכים ולכן
דיברו על המפעל הכביר, בית"ר שהולידה
אותו — ולמלחים הקציבו רק שם קבו-
צי — נאה מכל תואר — מלחי שרה א'.

אליעזר ברבור

זה שבועיים נערכות קבלות-פנים נה-
דרות לקציני ספינת-הלימוד שרה א'
ולמלחיה ואני, שגורלי גזר עלי לנדוד
יחד עם המלחים הללו מעיר לעיר ומכפר
לכפר, הנני נאלץ להאזין ערב ערב לנ-
אומי הברכה שנואמים לכבודם.

תל-אביב וראשון, ירושלים ופתח-
תקוה — כל הנאומים התבלבלו לבסוף
נשאר בראשי רק הרושם הכללי. והדבר
הבולט ביותר בזכרוני היא העובדה,
שהנאומים לא נאמו על מלחי „שרה"
כלל וכלל. כמה מהם נזכרו להזכירם
לאחר יד, אך לא יותר. רוקח ואוסטר,
ושטמפר, טובים והרב מאיר ברלין, פרוי-
פיסור קלוזנר והרבנים עמיאל ועוזיאל
— כולם נשאו נאומים יפים ונלהבים על
הים ועל הנוער, על השומר מיכאל הל-
פריץ, על המפעל של צ'יביטבוקיה. היו
אחרים, שלא דיברו אפילו על זאת. במ-
סיבה בירושלים אמר מר עזמות, שאוס-